

พระธรรมดาเนียล - หนึ่งร้อยสี่สิบเก้า

ความล้าลึกแห่งพระเจ้าได้รับการเผยให้ประจักษ์:

การรวมพระลักษณะพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ให้เป็นหนึ่งเดียว

Jeff Pippenger

2024-03-21

เราได้พิจารณาประวัติศาสตร์ที่ถูกแทนไว้ในข้อสี่สิบแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดมาแล้ว
บัดนี้เรากำลังพิจารณาเส้นประวัติศาสตร์ภายในข้อพระคัมภีร์นั้น
ซึ่งเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์แห่งเขาโปรเตสแตนต์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก
เรากำลังใช้การรวมไม้สองท่อนของเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ดเป็นจุดอ้างอิง เพื่อระบุความล้าลึกของพระเจ้า
โดยพระคริสต์ในการทรงรวมพระลักษณะพระเจ้าของพระองค์เข้ากับสภาพมนุษย์
เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึง ที่ละบรหัด ข่าวสารแห่งความล้าลึกของพระเจ้า
ซึ่งยอห์นได้ระบุว่าสำเร็จลงระหว่างการเปาเตอร์ของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น
ได้ถูกส่งไปยังเลาตีเซียโดยเฉพาะผ่านทางอัครทูตเปาโล คำพยานของเอเสเคียล ยอห์น และเปาโล
สอดคล้องกันกับความล้าลึกของพระเจ้าเดียวกัน ซึ่งได้ถูกแทนไว้ในข่าวสารของโจนส์และแวกกอนเนอร์ในปี
1888 อันเป็นข่าวสารถึงเลาตีเซีย

เพราะข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า ข้าพเจ้ามีความต่อสู้อันใหญ่ยิ่งเพียงใดเพื่อท่านทั้งหลาย
และเพื่อคนทั้งปวงที่อยู่ในเมืองเลาตีเซีย และเพื่อคนทั้งปวงที่ยังมิได้เห็นหน้าข้าพเจ้าในเนื้อหนัง
เพื่อว่าจิตใจของท่านทั้งหลายจะได้รับการหนุนใจ โดยถูกผูกพันเข้าไว้ด้วยกันในความรัก
และให้ถึงบรรดาความมั่งคั่งแห่งความเข้าใจอันเกิดจากความมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยม
เพื่อการยอมรับในข้อล้าลึกของพระเจ้า และของพระบิดา และของพระคริสต์
ในพระองค์นั้น ทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นแห่งพระปัญญาและความรู้ถูกซ่อนไว้ โคโลสี 2:1-3

พระราชกิจแห่งการลบมลทินบาป คือการประสานไม้เท้าทั้งสอง—ฝ่ายพระลักษณะของพระเจ้าและฝ่ายมนุษย์ชา
ชาติ—ได้เริ่มขึ้นเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึง
แต่เปาโลกำลังกล่าวถึงความสำเร็จสมบูรณ์ขั้นสุดท้ายและครบถ้วนแห่งการประสานไม้เท้าทั้งสอง
ซึ่งคือความล้าลึกของพระเจ้า เพราะฉะนั้น
ท่านจึงระบุว่าข่าวสารนี้คือข่าวสารถึงชาวเลาตีเซียซึ่งมาถึงครั้งแรกในปี 1856 จากนั้นได้ถูกกล่าวซ้ำอีกในปี
1888 และแล้วจึงพบความสำเร็จสมบูรณ์อย่างครบถ้วนในวันที่ 11 กันยายน 2001
เปาโลระบุพระวิหารในลักษณะสองประการ เมื่อท่านนำเสนอความล้าลึกของพระเจ้า
ซึ่งจะต้องสำเร็จในระหว่างการเปาเตอร์ของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด ท่านแบ่งความล้าลึกนั้นออกเป็นศีรษะและกาย.

และพระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายนั้น คือคริสตจักร พระองค์ผู้ทรงเป็นปฐม
เป็นบุตรหัวปีจากท่ามกลางคนตาย เพื่อว่าในสารพัดทั้งปวงพระองค์จะทรงมีความเป็นเอก
และทรงเป็นที่พอพระทัยของพระบิดาที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระองค์ และโดยพระองค์นั้น
เมื่อทรงกระทำสันติภาพโดยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์แล้ว ก็ทรงให้สรรพสิ่งคืนดีกับพระองค์เอง
โดยพระองค์นั้น ข้าพเจ้ากล่าวว่า ไม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะอยู่ในแผ่นดินโลก หรืออยู่ในสวรรค์
และพวกท่านซึ่งเมื่อก่อนเคยถูกตัดขาด และเป็นศัตรูในความคิดจิตใจด้วยการงานอันชั่วร้าย
บัดนี้พระองค์ได้ทรงให้คืนดีกันแล้ว ในกายเนื้อหนังของพระองค์โดยความตาย
เพื่อจะทรงนำท่านมาถวายให้บริสุทธิ์ ปราศจากตำหนิ
และปราศจากข้อกล่าวหาในสายพระเนตรของพระองค์

ถ้าท่านทั้งหลายยังดำรงอยู่ในความเชื่ออย่างมีรากฐานและมั่นคง และไม่ถูกโยกคลอนออกไปจากความหวังแห่งข่าวประเสริฐซึ่งท่านได้ยื่นแล้ว และซึ่งได้ประกาศแก่บรรดาสรรพสิ่งที่อยู่ใต้ฟ้าทั่วทุกแห่ง ซึ่งข้าพเจ้าเปาโลได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้รับใช้ของข่าวประเสริฐนั้น บัดนี้ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในความทุกข์ลำบากที่ข้าพเจ้าทนเพื่อท่านทั้งหลาย และในเนื้อหนังของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็เต็มส่วนที่ยังขาดอยู่แห่งความทุกข์ของพระคริสต์เพื่อเห็นแก่กายของพระองค์ คือคริสตจักร ซึ่งข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้รับใช้ ตามการทรงจัดสรรของพระเจ้าซึ่งประทานแก่ข้าพเจ้าเพื่อท่านทั้งหลาย เพื่อให้พระวามะของพระเจ้าสำเร็จครบถ้วน โคโลสี 1:18-25

พระคริสต์ทรงเป็นศิระะ ผู้ซึ่งจะต้องทรงมีความเป็นเอกในทุกสิ่ง และคริสตจักรของพระองค์เป็นกาย ร่วมกันแล้ว ศิระะและกายเป็นตัวแทนของการรวมกันระหว่างสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์ และยังมีข้อเท็จจริงสำคัญอีกประการหนึ่งที่ถูกระบุไว้ด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างศิระะกับกายนั้น คือศิระะจะต้องมีความเป็นเอกเหนือกาย ในมนุษยชาติ ผู้ซึ่งถูกทรงสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า อำนาจที่สูงกว่า (ศิระะ) จะต้องมีสิทธิครอบครองเหนืออำนาจที่ต่ำกว่า (กาย) เมื่อรวมกันแล้ว ทั้งสองประกอบขึ้นเป็นภาวะหนึ่งเดียว หรือในถ้อยคำแห่งพระวิหารซึ่งยอห์นจะต้องวัดนั้น ทั้งสองเป็นตัวแทนของอภิสุทธิสถาน (มนุษยชาติ, กาย) และมหาบริสุทธิ์สถาน (สภาพพระเจ้า, ศิระะ) การที่ทั้งสองนี้ถูกรวมเข้าด้วยกันเป็น "ไม่อันเดียวกัน" หรือเป็นกายเดียวกันนั้น เป็นพระราชกิจของ "การทำให้เป็นหนึ่งเดียว" เปาโลกล่าวต่อไปว่า:

ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ปรนนิบัติ ตามการทรงจัดสรรของพระเจ้า ซึ่งประทานแก่ข้าพเจ้าเพื่อท่านทั้งหลาย เพื่อให้พระวามะของพระเจ้าสำเร็จครบถ้วน คือข้อนี้สำคัญซึ่งถูกซ่อนไว้ตั้งแต่ยุคสมัยและจากชั่วอายุคนทั้งหลาย แต่บัดนี้ได้ทรงสำแดงแก่บรรดาวิสุทธิชนของพระองค์แล้ว แก่คนเหล่านั้นพระเจ้าทรงประสงค์จะให้เรา พระสิริอันมั่งคั่งแห่งข้อนี้สำคัญนี้ท่ามกลางพวกต่างชาตินั้นเป็นอย่างไร ซึ่งก็คือพระคริสต์ในท่าน ทั้งเป็นความหวังแห่งพระสิริ พระองค์นั่นเองที่เราประกาศอยู่ โดยเตือนสติทุกคน และสั่งสอนทุกคนด้วยสติปัญญาทุกประการ เพื่อเราจะได้นำเสนอทุกคนให้ถึงความสมบูรณ์ในพระเยซูคริสต์ เพื่อการนี้เองข้าพเจ้าจึงตรากตรำทำงานอยู่ด้วยความมานะบากบั่น ตามฤทธิ์เดชแห่งการทรงกระทำของพระองค์ ซึ่งทรงทำงานอยู่ในข้าพเจ้าอย่างทรงฤทธิ์ยิ่ง โคโลสี 1:25-29

ความบริบูรณ์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งนำเสนอว่า "ทุกคนให้ถึงความสมบูรณ์ในพระคริสต์" นั้น คือ "ความล้ำลึกของพระเจ้า" ซึ่งเป็นการรวมกันของสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์ หรือดังที่เปาโลกล่าวไว้ คือ "พระคริสต์ทรงสถิตใน" มนุษย์ "อันเป็นความหวังแห่งพระสิริ" ในสมัยแห่งการเปาตรของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด ความล้ำลึกนั้นก็สำเร็จบริบูรณ์ เมื่อเอเสเคียลชี้ถึงการเชื่อมรมนั้น ท่านใช้ไม้เท้าสองอัน อันหนึ่งสำหรับราชอาณาจักรฝ่ายเหนือ และอีกอันหนึ่งสำหรับราชอาณาจักรฝ่ายใต้ เพื่อชี้ให้เห็นความเชื่อมโยงเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งแทนพระวิหารด้วยจำนวน "สี่สิบหก" ไม้เท้าแห่งความเชื่อมโยงเชิงสัญลักษณ์ของ "สี่สิบหก" จะต้องเชื่อมเข้ากับความเชื่อมโยงเชิงสัญลักษณ์ของ "สองร้อยยี่สิบ"

สองร้อยยี่สิบเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นพระเจ้าที่รวมเข้ากับความเป็นมนุษย์ นับตั้งแต่การตีพิมพ์พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ในปี 1611 จนถึงการนำเสนอข่าวสารของมิลเลอร์เป็นครั้งแรกในปี 1831 และต่อจากนั้นการตีพิมพ์ข่าวสารนั้นในปี 1833 ในหนังสือพิมพ์ Vermont Telegraph รวมเป็นเวลาสองร้อยยี่สิบปี

ข่าวสารของมิลเลอร์คือการทำให้ความรู้ที่เพิ่มขึ้นซึ่งได้มาจากพระคัมภีร์มีรูปแบบที่เป็นทางการ เมื่อพระธรรมดาเนียลถูกเปิดผนึกในปี 1798 ณ ปีเริ่มต้นคือ 1611 มีการตีพิมพ์เอกสารฝ่ายพระเจ้า และ ณ ปีสิ้นสุดคือ 1831 มีสิ่งพิมพ์ของมนุษย์ซึ่งตั้งอยู่บนความจริงฝ่ายพระเจ้าที่ถูกเปิดผนึกในปี 1798

วันเดือนปีทั้งสามนั้นมิได้เป็นเพียงตัวแทนของระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปีเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนของโครงสร้างของคำภาษาฮีบรูว่า "ความจริง" ซึ่งเกิดขึ้นโดยการนำอักษรตัวที่หนึ่ง ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรูมารวมกันเป็นคำว่า "ความจริง" อีกด้วย สิ่งพิมพ์จากพระเจ้า ณ เบื้องต้น และสิ่งพิมพ์จากมนุษย์ ณ บั้นปลาย และปี 1798 เป็นตัวแทนของความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น ซึ่งจะสำแดงคนชั่วกลุ่มหนึ่งซึ่งปฏิเสธความรู้นั้น และด้วยเหตุนี้จึงเป็นตัวแทนของอักษรตัวที่สิบสาม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ ความเชื่อมโยงของระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปีนั้นได้ถูกสถาปนาขึ้นในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามก็จัดให้มีพยานประการที่สอง.

ในปี 1776 เอกสารฝ่ายพระเจ้า คือ คำประกาศอิสรภาพ ได้รับการประกาศเผยแพร่ และอีกสองร้อยยี่สิบปีต่อมา คือในปี 1996 เอกสารฝ่ายมนุษย์ คือ นิตยสาร The Time of the End ได้รับการตีพิมพ์ เอกสารฝ่ายมนุษย์นั้นมีที่มาจาก การเพิ่มพูนความรู้ซึ่งเกิดขึ้นในเวลาแห่งอาสนาในปี 1989 ซึ่งตั้งเช่นในปี 1798 ได้ก่อให้เกิดการกบฏต่อข่าวสารฝ่ายพระเจ้าที่คำประกาศอิสรภาพเป็นสัญลักษณ์แทน การเพิ่มพูนความรู้ในปี 1996 ได้ชี้ให้เห็นอนาคตของอเมริกา ขณะที่ประเทศนั้นสูญเสียดีนาไมท์และเอกราชซึ่งได้ประกาศไว้ในปี 1776 ภายใต้กฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึง สิ่งนี้เป็นพยานที่สองว่าจำนวนสองร้อยยี่สิบปีเป็นตัวแทนของการรวมกันระหว่างสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์ และพยานที่สองนั้นได้ถูกแสดงไว้พร้อมด้วยลายเซ็นของ "Truth" และได้รับการเป็นพยานนำมาก่อนโดยพยานแรกในประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง (the first) และพยานที่สองในประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม (the last)

ปี 1776 ยังเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาหนึ่งที่มาก่อนการเริ่มต้นจริงของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในฐานะอาณาจักร ที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ในช่วงเวลาแห่งการเตรียมพร้อมนั้น เครื่องหมายรับรองแห่งความจริงได้รับการระบุอีกครั้งโดยปี 1776 ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของสหรัฐอเมริกา และปี 1798 เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของสหรัฐอเมริกาในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ในท่ามกลางประวัติศาสตร์แห่งการเริ่มต้นและการสิ้นสุดนั้น ปี 1789 เป็นเครื่องหมายแห่งอักษรกลาง เมื่ออาณานิคมทั้งสิบสามแห่งได้ให้สัตยาบันรัฐธรรมนูญ วันที่ทั้งสามนี้ต่างเป็นตัวแทนของ "การพูด" ของสหรัฐอเมริกา กล่าวคือ คำประกาศอิสรภาพในปี 1776 รัฐธรรมนูญในปี 1789 และกฎหมายคนต่างด้าวและกฎหมายยุ้งปลุกปีในปี 1798 ประวัติศาสตร์นั้นครอบคลุมระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปี ซึ่งเป็นหนึ่งในสิบหรือทศวรรษของสองร้อยยี่สิบ ดังนั้นจึงเป็นสัญลักษณ์ของการรวมกันระหว่างพระภาวะกับมนุษยชาติด้วย

สิ่งนี้เป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน ซึ่งถูกพรรณนาว่าเริ่มต้นเป็นลูกแกะ (พระลักษณะของพระเจ้า) และสิ้นสุดลงเป็นพญานาค (สภาพมนุษย์) ปี 1776 เริ่มต้นด้วยคำประกาศอิสรภาพซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งพระลักษณะของพระเจ้า และกฎหมายว่าด้วยคนต่างด้าวและการยุ้งปลุกปีเป็นภาพแทนของสภาพมนุษย์ และในช่วงยี่สิบสองปีที่น่าหน้า การเริ่มต้นครองราชย์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ การเปลี่ยนผ่านจากลูกแกะไปสู่พญานาคก็ได้รับการแสดงเป็นแบบอย่างไว้แล้ว

จุดเริ่มต้นของช่วงเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปีแห่งการพิพากษาต่ออาณาจักรฟายใต้ของยูดาห์นั้น เชื่อมโยงกับจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาสองพันสามร้อยปีในดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสี่ การเหยียบย่ำสถานนมัสการและพลโยธาในยูดาห์เริ่มขึ้นในปี 677 ก่อน ค.ศ. และคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปีได้เริ่มต้นขึ้นในอีกสองร้อยยี่สิบปีต่อมา คือในปี 457 ก่อน ค.ศ. ไม่น้ำของอาณาจักรฟายใต้ของยูดาห์เชื่อมโยงกับสัญลักษณ์แห่งสี่สิบหกที่สัมพันธ์กับอาณาจักรฟายเหนือ และยังเชื่อมโยงกับช่วงเวลาสองพันสามร้อยปีด้วยสายสัมพันธ์ของจำนวนสองร้อยยี่สิบอีกด้วย

เปาโลอ้างว่าตนเป็นผู้รับใช้แห่งการทรงจัดสรรของพระเจ้า และจากนั้นได้ให้นิยามว่าการทรงจัดสรรซึ่งตนเป็นผู้รับใช้นั้นคือความลึกลับของพระเจ้า ซึ่งก็คือพระคริสต์ในท่านทั้งหลาย อันเป็นความหวังแห่งพระสิริ เขายังได้กล่าวถึงความจริงข้อนี้ต่อไปเมื่อเขียนถึงทิโมธีด้วย

และโดยปราศจากข้อโต้แย้งใด ๆ ความลึกลับแห่งความเป็นพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่นัก คือว่า พระเจ้าทรงปรากฏในเนื้อหนัง ทรงได้รับการพิสูจนว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยพระวิญญาณ ทรงเป็นที่ประจักษ์แก่เหล่าทูตสวรรค์ ได้มีการประกาศพระองค์แก่บรรดาคนต่างชาติ ทรงเป็นที่เชื่อในโลก และทรงถูกรับขึ้นสู่พระสิริ 1 ทิโมธี 3:16

ทีนี้เปาโลกล่าวว่า เคล็ดลับแห่งความเป็นพระเจ้านั้นคือ พระเจ้าทรงปรากฏในเนื้อหนัง พระเจ้าทรงเป็นศิระ และเนื้อหนังก็เป็นกาย เคล็ดลับแห่งความเป็นพระเจ้าคือพระคริสต์ในผู้เชื่อ คือการผสานกันของสภาพพระเจ้ายกกับสภาพมนุษย์ เปาโลยังใช้อุปมาเรื่องการสมรสเช่นเดียวกับที่โฮเซยาได้ใช้ด้วย

เพราะเราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ เป็นเนื้อของพระองค์ และเป็นกระดูกของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ ผู้ชายจะละบิดามารดาของตน และจะผูกพันกับภรรยาของตน และคนทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน ข้อนี้เป็นความลึกลับอันยิ่งใหญ่นัก แต่ว่าข้าพเจ้ากล่าวถึงพระคริสต์และคริสตจักร เอเฟซัส 5:30-32

ในบทที่สามสิบเจ็ด เมื่อเอเสเคียลระบุพันธสัญญาแห่งวันสุดท้าย ซึ่งเป็นพันธสัญญาที่ได้รับการฟื้นฟูใหม่กับผู้ที่ระบุว่าป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เขาได้นำเสนอภาพประกอบเรื่องการนำไม้สองท่อนมารวมเข้าด้วยกัน ไม้สองท่อนนั้น เมื่อพิจารณาที่ละบรรทัด ยังรวมถึงอุปมาว่าด้วยการสมรสของโฮเซยาและของเปาโลด้วย เมื่อไม้ทั้งสองถูกรวมเข้าด้วยกันแล้ว พวกเขาจะไม่เป็นสองประชาชาติอีกต่อไป แต่จะเป็นประชาชาติเดียวตลอดไป

และเราจะกระทำให้เขาทั้งหลายเป็นประชาชาติเดียวกันในแผ่นดิน บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล และกษัตริย์องค์เดียวจะทรงเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งสิ้น และเขาทั้งหลายจะไม่เป็นสองประชาชาติอีกต่อไป ทั้งจะไม่ถูกแบ่งแยกออกเป็นสองราชอาณาจักรอีกเลย ทั้งจะไม่กระทำตนให้เป็นมลทินอีกต่อไปด้วยรูปเคารพของตน หรือด้วยสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนของตน หรือด้วยการล่วงละเมิดใด ๆ ของตน แต่เราจะช่วยเขาให้พ้นจากที่อาศัยทั้งสิ้นของเขา ซึ่งในทีนั้นเขาได้กระทำบาป และจะชำระเขาให้สะอาด ดังนั้นเขาทั้งหลายจะเป็นชนชาติของเรา และเราจะเป่าพระเจ้าของเขาทั้งหลาย เอเสเคียล 37:22, 23

การเข้ามารวมกันเป็นหนึ่งตามที่เอเสเคียลระบุ บ่งชี้ถึงเวลาที่พวกเขาจะไม่แตกแยกกันอีกต่อไป และจะไม่ทำบาปอีกต่อไป เมื่อพวกเขาได้รับการชำระให้สะอาด และเมื่อพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวของพวกเขา และพวกเขามีกษัตริย์เพียงองค์เดียว ในวันที่ 22 ตุลาคม ผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาได้เสด็จมายังพระวิหารโดยฉับพลันเพื่อ "ชำระ" ประชากรของพระองค์ให้สะอาด พระองค์เสด็จมาเพื่อรับราชอาณาจักรหนึ่ง ซึ่งประชากรของราชอาณาจักรนั้น ตามที่เปโตรกล่าวไว้ ในเวลานั้นจะต้องเป็นราชอาณาจักรแห่งปุโรหิตและกษัตริย์ ในวันนั้นเอง เจ้าป่าก็ได้มาถึงการสมรสด้วย

ซึ่งเป็นข้อล้าลึกที่เปาโลและโฮเซยาระบุไว้

ซึ่งเป็นภาพแทนของการรวมกันระหว่างสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์ ยอห์นระบุว่า ข้อล้าลึกนั้น
ซึ่งเปาโลระบุว่า "พระคริสต์อยู่ในท่านทั้งหลาย อันเป็นความหวังแห่งพระสิริ"

จะสำเร็จสิ้นลงในสมัยแห่งการเปาเตอร์ของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด

แต่ในสมัยแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด เมื่อท่านจะเริ่มเปาเตอร์ ความล้าลึกของพระเจ้าก็จะสำเร็จ
ดังที่พระองค์ได้ทรงประกาศไว้แก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ คือเหล่าผู้พยากรณ์ วิวรณ์ 10:7

ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดคือภัยพิบัติประการที่สาม ซึ่งมาถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดเริ่มเปาเมื่อทูตสวรรค์ที่สามมาถึงในประวัติศาสตร์ปี ค.ศ. 1844 และต่อเนื่องไป
แต่การกบฏในปี ค.ศ. 1863 ได้ขัดขวางไม่ให้งานนั้นสำเร็จลุล่วง ทูตสวรรค์ที่สามได้มาถึง

และแตรที่เจ็ดได้เริ่มเปาอีกครั้งในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และครั้งนี้ "ความล้าลึกของพระเจ้า" จะต้อง
"สำเร็จ" "ความล้าลึก" นั้นคือการผสานกันของสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์

ซึ่งก่อให้เกิดหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่งต่อมาจึงกลายเป็นธงสัญญาณและกองทัพของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้
เอเสเคียลบทที่สามสิบเจ็ดจึงเริ่มต้นด้วยการที่เอเสเคียลถูกพาไปยังหุบเขาแห่งกระดูกแห่งตาย

กระดูกเหล่านั้นเป็นภาพแทนของลาวาดีเซียนแอ็ดเวนติสเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และด้วยเหตุนี้
เปาโลจึงกล่าวข่าวประเสริฐของท่านเรื่องความล้าลึกของพระเจ้าแก่ชาวลาดีเซีย

เพราะข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า ข้าพเจ้ามีความต่อสู้อันใหญ่ยิ่งเพียงใดเพื่อท่านทั้งหลาย
และเพื่อคนทั้งปวงที่อยู่ในเมืองลาดีเซีย และเพื่อคนทั้งปวงที่ยังมิได้เห็นหน้าข้าพเจ้าในเนื้อหนัง

เพื่อว่าจิตใจของท่านทั้งหลายจะได้รับการหนุนใจ โดยถูกผูกพันเข้าไว้ด้วยกันในความรัก
และให้ถึงบรรดาความมั่งคั่งแห่งความเข้าใจอันเกิดจากความมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยม

เพื่อการยอมรับในข้อล้าลึกของพระเจ้า และของพระบิดา และของพระคริสต์

ในพระองค์นั้นทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นแห่งพระปัญญาและความรู้ถูกซ่อนไว้ โคลโลสี 2:1-3

นี่ก็เป็นคำพรรณนาที่ซิสเตอร์ไวท์เชื่อมโยงเข้ากับกระดูกแห่งที่ตายแล้วในพระธรรมเอเสเคียลเช่นกัน

"แต่อุปมาเรื่องกระดูกแห่งนี้มีได้ประยุกต์ใช้กับโลกเท่านั้น

หากยังใช้กับบรรดาผู้ที่ได้รับพระพรแห่งความสว่างอันยิ่งใหญ่นั่น

เพราะเขาเหล่านั้นก็เป็นดวงโครงกระดูกทั้งหลายในหุบเขานั้นด้วยเช่นกัน พวกเขามีรูปลักษณะของมนุษย์
มีโครงสร้างแห่งร่างกาย แต่ปราศจากชีวิตฝ่ายวิญญาณ อย่างไรก็ตาม

อุปมาเรื่องนี้มีได้ปล่อยให้กระดูกแห่งเพียงแต่เชื่อมต่อกันเป็นรูปร่างของมนุษย์เท่านั้น

เพราะการมีความสมส่วนของแขนขาและลักษณะภายนอกนั้นยังไม่เพียงพอ

ลมหายใจแห่งชีวิตจะต้องทำให้ร่างกายเหล่านั้นมีชีวิต เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ยืนขึ้นอย่างมั่นคง

และพุ่งเข้าสู่การกระทำอย่างมีชีวิตชีวา กระดูกเหล่านี้เป็นตัวแทนของวงศัวานอิสราเอล

คือคริสตจักรของพระเจ้า และความหวังของคริสตจักรก็คืออิทธิพลที่ประทานชีวิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะต้องทรงระบายลมเหนือกระดูกแห่งเหล่านี้ เพื่อมันทั้งหลายจะมีชีวิต"

"พระวิญญาณของพระเจ้า พร้อมด้วยฤทธิ์อำนาจที่ทรงให้ชีวิตของพระองค์

จะต้องอยู่ในผู้ร่วมงานมนุษย์ทุกคน เพื่อให้ทุกส่วนเนื้อและเอ็นฝ่ายจิตวิญญาณทุกส่วนได้ถูกใช้งานอยู่เสมอ

หากปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ หากปราศจากลมปราณของพระเจ้า

ก็ย่อมเกิดความเฉื่อยชาของมนธรรม และการสูญเสียชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ

หลายคนก็ปราศจากชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณมีชื่ออยู่ในทะเบียนคริสตจักร

แต่ชื่อของเขามีได้ถูกเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก เขาอาจเข้าร่วมกับคริสตจักร

แต่เขามิได้เป็นหนึ่งในองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาอาจขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติหน้าที่บางชุด

และอาจได้รับการนับถือว่าเป็นคนมีชีวิตอยู่ แต่คนจำนวนมากอยู่ในจำพวกผู้ที่ 'มีชื่อว่าเป็นอยู่นั้นก็จริง

แต่เจ้าตายแล้ว”

“หากไม่มีการกลับใจใหม่ของจิตวิญญาณต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง;
หากลมปราณแห่งชีวิตของพระเจ้านั้นได้ทรงกระตุ้นจิตวิญญาณให้มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ;
หากบรรดาผู้ที่ปฏิญาณตนถึงความจริงมิได้ถูกขับเคลื่อนด้วยหลักการซึ่งบังเกิดจากสวรรค์แล้ว
เขาทั้งหลายก็ยังมีได้บังเกิดจากเมล็ดพันธุ์อันไม่เสื่อมสูญ ซึ่งดำรงชีวิตและตั้งมั่นอยู่เป็นนิรันดร์ เว้นแต่เขาทั้งหลายจะวางใจในความชอบธรรมของพระคริสต์ว่าเป็นความมั่นคงปลอดภัยเพียงประการเดียวของตน;
เว้นแต่เขาทั้งหลายจะเลียนแบบพระลักษณะของพระองค์ ดำเนินงานด้วยจิตวิญญาณของพระองค์
เขาทั้งหลายก็เปลือยเปล่า เขาทั้งหลายยังมิได้สวมฉลองพระองค์แห่งความชอบธรรมของพระองค์
ผู้ตายมักถูกทำให้ดูประหนึ่งเป็นผู้มีชีวิต;
เพราะว่าบรรดาผู้ที่กำลังกระทำสิ่งซึ่งเขาเรียกว่าเป็นความรอดตามแนวคิดของตนเองนั้น
หาได้มีพระเจ้าทรงกระทำอยู่ภายในเขา
ให้ทั้งมีความประสงค์และมีการกระทำตามชอบพระทัยของพระองค์ไม่!”

“ชนชั้นนี้ได้รับการเป็นตัวแทนไว้อย่างชัดเจนโดยหุบเขาแห่งกระดูกแห่งที่เอเสเคียลได้เห็น ในนิมิต”
Review and Herald, January 17, 1893.

ข่าวสารถึงชาวเลาตีเซียได้ถูกนำเสนอแก่อดเวนติสต์เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1856
ซึ่งเป็นปีเดียวกันกับที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความสว่างที่กำลังก้าวหน้าแห่ง “เจ็ดกาล” ในเลวีนิติ
บทที่ยี่สิบหก ข่าวสารของปี ค.ศ. 1856 ซึ่งประกอบด้วยข่าวสารภายในที่เรียกให้กลับใจ
และข่าวสารภายนอกแห่งคำพยากรณ์นั้น ได้ถูกปฏิเสธในปี ค.ศ. 1863
ข่าวสารถึงชาวเลาตีเซียเรื่องความสลับของ “พระคริสต์ทรงสถิตในท่าน อันเป็นความหวังแห่งสงาราศี”
ได้ถูกกล่าวซ้ำอีกในปี ค.ศ. 1888 โดยศิษยาภิบาลโจนส์และวากโกเนอร์
และข่าวสารนั้นก็ได้รับการระบุโดยซิสเตอร์ไวท์เช่นกันว่าเป็นข่าวสารถึงชาวเลาตีเซีย

ทีละบรรทัด เอเสเคียลบทที่สามสิบเจ็ดเริ่มต้นด้วยการที่เอเสเคียลถูกพาไปทางจิตวิญญาณสู่วันที่ 11 กันยายน
2001 ซึ่ง ณ ที่นั้นเขาได้รับให้เห็นลาโอติเซียนแอ็ดเวนติสต์
ผู้ซึ่งตายแล้วในการบาปและการละเมิดทั้งหลายของตน
เขาได้รับคำบอกให้ประกาศข่าวพยากรณ์สองประการที่แตกต่างกัน
ประการแรกก่อให้เกิดการเชื่อมประสานเข้าด้วยกัน แต่ร่างกายทั้งหลายยังคงตายอยู่
คำพยากรณ์ประการที่สองเรียกหาข่าวสารเรื่อง “ลมทั้งสี่” ให้พ่นลมหายใจแห่งชีวิตเข้าสู่กระดูกทั้งหลาย
ข่าวสารเรื่องลมทั้งสี่คือข่าวสารแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
ซึ่งชี้ให้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ที่กำลังกักลมทั้งสี่นั้นไว้ ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าลมทั้งสี่นั้นคือ “ม้าที่เตือดดดาล”
ซึ่งพยายามจะหลุดพ้นออกไป เพราะมันกำลังถูกเหนี่ยวรั้งอยู่ ม้าที่เตือดดดาลแห่งอิสลามกำลังพยายามจะหลุดพ
นออกไปและนำความตายกับความพินาศมาตามเส้นทางของมัน ดังที่มันได้กระทำในวันที่ 11 กันยายน 2001
และมันจะถูกปล่อยออกมาอีกครั้งเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงนั้นมาถึงในไม่ช้า

ข่าวสารนั้นนำร่างกายที่ตายแล้วทั้งหลายให้เข้ามาเป็นกองทัพอันเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งยืนอยู่บนเท้าของตน
กองทัพอันเป็นหนึ่งเดียวนั้นถูกนำให้ลุกขึ้นยืนบนเท้าของตนเพื่อตอบสนองต่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด
เพราะว่าในสมัยแห่งการเปาตรของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น
ความล้าลึกแห่งการอภิเษกสมรสของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันกับพระคริสต์จะสำเร็จลง

แล้วเอเสเคียลก็ได้รับการสำแดงถึงการประกบกันของไม้สองท่อนซึ่งกลายเป็นประชาชาติเดียว
ไม้สองท่อนนั้นคืออาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอล และอาณาจักรฝ่ายใต้ของยูดาห์ ซึ่งถูกรวมเข้าด้วยกันเป็น
ประชาชาติเดียวเมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาแห่งการกระจัดกระจายร่วมกันของทั้งสองเป็นเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปี

การสิ้นสุดร่วมกันของทั้งสองก่อให้เกิดพระวิหารฝ่ายวิญญาณ ซึ่งแสดงไว้ด้วยช่วงเวลาสี่สิบหกปี ณ ตอนต้นและตอนปลายของช่วงเวลาแห่งการกระจัดกระจายร่วมกันนั้น

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“และพวกเขาได้ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ในเวลาเช้า และออกไปยังถิ่นทุรกันดารแห่งเทโคอา และเมื่อพวกเขาออกไป เยโฮซาฟัททรงยืนขึ้นและตรัสว่า จงฟังข้าพเจ้าเถิด โอ ยูดาห์ และท่านทั้งหลายผู้อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม; จงเชื่อในพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน แล้วท่านทั้งหลายจะดำรงมั่นคง; จงเชื่อบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระองค์ แล้วท่านทั้งหลายจะจำริญขึ้น 2 พงศาวดาร 20:20”

“จงเชื่อในพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน แล้วท่านจะมั่นคง; จงเชื่อบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระองค์ แล้วท่านจะจำริญขึ้น”

“อิสยาห์ 8:20 ‘จงไปยังธรรมบัญญัติและคำพยาณ; ถ้าพวกเขาไม่ได้กล่าวตามพระวจนะนี้ ก็เป็นเพราะไม่มีความสว่างในพวกเขา’”

“มีบทพระคัมภีร์สองตอนที่ถูกนำมาตั้งไว้ต่อหน้าประชากรของพระเจ้า: สภาพสองประการสำหรับความสำเร็จ พระราชบัญญัติที่พระยาห์เวห์ตรัสด้วยพระองค์เอง และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ คือแหล่งปัญญาสองประการที่จะทรงใช้ชี้นำประชากรของพระองค์ในทุกประสบการณ์ เนลยธรรมบัญญัติ 4:6 ‘นี่แหละเป็นปัญญาและความเข้าใจของท่านทั้งหลายต่อหน้าประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งจะกล่าวว่า แหนทีเดียว ประชาชาติใหญ่ยิ่งนี้เป็นชนชาติที่มีปัญญาและความเข้าใจ’”

“พระบัญญัติของพระเจ้าและพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ดำเนินไปเคียงคู่กันเพื่อชี้นำและให้คำปรึกษาแก่คริสตจักร และเมื่อใดก็ตามที่คริสตจักรได้ยอมรับสิ่งนี้โดยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ เมื่อนั้นพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ก็จะถูกส่งมาเพื่อนำเธอไปในทางแห่งความจริง

“วิวรณ์ 12:17 ‘แล้วพญานาคก็โกรธแค้นหญิงนั้น จึงออกไปทำสงครามกับผู้ที่เหลืออยู่แห่งเชื้อสายของนาง คือบรรดาผู้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และมีคำพยาณของพระเยซูคริสต์’ คำพยากรณ์ข้อนี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า คริสตจักรที่เหลืออยู่จะยอมรับพระเจ้าในพระราชบัญญัติของพระองค์ และจะมีของประทานแห่งการพยากรณ์ การเชื่อฟังพระราชบัญญัติของพระเจ้า และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ได้เป็นลักษณะที่จำแนกประชากรแท้ของพระเจ้าอยู่เสมอมา และโดยมากบททดสอบย่อมถูกประทานผ่านการสำแดงที่ปรากฏในปัจจุบัน”

“ในสมัยของเยเรมีย์ ประชาชนมิได้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับสารของโมเสส เอลียาห์ หรือเอลีซา แต่พวกเขากลับตั้งข้อสงสัยและละทิ้งสารที่พระเจ้าทรงส่งมายังพวกเขาผ่านเยเรมีย์ จนกระทั่งอาณาจักรและฤทธิ์เดชของสารนั้นสูญสิ้นไป และไม่มีทางแก้ไขอื่นใด นอกจากพระเจ้าจะทรงพาพวกเขาไปเป็นเชลย”

“เช่นเดียวกัน ในสมัยของพระคริสต์ ประชาชนได้เรียนรู้ว่าข่าวสารของเยเรมีย์นั้นเป็นความจริง และพวกเขาก็ซัดงัดตนเองให้เชื่อว่า หากพวกเขาได้มีชีวิตอยู่ในสมัยของบรรพบุรุษของตน พวกเขาควรจะยอมรับข่าวสารของท่าน แต่ในเวลาเดียวกันนั้นเอง พวกเขากลับกำลังปฏิเสธข่าวสารของพระคริสต์ ผู้ซึ่งบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้นได้เขียนถึง”

“เมื่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้อุบัติขึ้นในโลก ซึ่งมีขึ้นเพื่อสำแดงธรรมบัญญัติของพระเจ้าแก่คริสตจักรในความบริบูรณ์และฤทธานุภาพของธรรมบัญญัตินั้น

ของประธานแห่งการเผยพระวจนะก็ได้รับการฟื้นฟูขึ้นโดยพลันด้วยเช่นกัน
ของประธานนี้ได้มีบทบาทอันโดดเด่นยิ่งในการพัฒนาและการดำเนินข่าวสารนี้ให้ก้าวหน้าต่อไป”

“เมื่อความเห็นต่างได้เกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความพระคัมภีร์และวิธีการดำเนินงาน ซึ่งมีแนวโน้มจะทำให้ความเชื่อของผู้เชื่อในข่าวสารถูกคลอนแคลนและนำไปสู่ความแตกแยกในการทำงานนั้น
พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ก็ได้ส่องความกระจ่างแก่สถานการณ์อยู่เสมอ พระวิญญาณนั้นได้นำความเป็นเอกภาพทางความคิดและความกลมเกลียวในการกระทำมาสู่หมู่ผู้เชื่ออยู่เสมอ
ในทุกวิกฤตที่เกิดขึ้นในการพัฒนาของข่าวสารและการเจริญเติบโตของงานนั้น บรรดาผู้ที่ยืนหยัดอย่างมั่นคงเคียงข้างพระบัญญัติของพระเจ้าและแสงสว่างแห่งพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ได้มีชัยชนะ
และงานนั้นก็จำเริญขึ้นในมือของพวกเขา” Loma Linda Messages, 34.